

13. 6. 2019

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Právní aspekty financování profesionálního sportu

Sportování, ať už individuální nebo kolektivní, je veřejně podporováno. Sport přispívá k duševnímu zdraví a pomineme-li občasná zranění, tak i ke zdraví fyzickému. Je proto zcela logické, že se stát, kraje, či obce snaží zapojit do sportovních aktivit co nejvíce obyvatel a sportování a sportovní infrastrukturu finančně podporují. Pokud je ale z veřejných prostředků podporován sport profesionální, je třeba vzít v úvahu, že na této úrovni panuje tržní prostředí, do kterého mohou zásahy státu, nebo územně samosprávných celků ve formě dotací, příspěvků a jiných opatření zasáhnout. Jakýkoli takový zásah přitom může být problematický z hlediska pravidel poskytování veřejné podpory.

Dle čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU se veřejnou podporou rozumí podpora, která je

- poskytnuta z veřejných prostředků,
- zvýhodňuje určité podniky (selektivní podpora),
- narušuje nebo hrozí narušení soutěže a
- ovlivňuje či hrozí ovlivnění obchodu mezi členskými státy EU.

Veřejná podpora může mít mnoho podob, a to od přímých plateb klubu, odpuštění dluhů, po netržní podmínky při pronajímání stadionu (za nepřiměřeně nízké nájemné či jiné neodpovídající platby s nájmem spojené). Pokud taková podpora směřuje jen k určitému klubu, nebo určité skupině klubů, jedná se o selektivní podporu. U podpory směřované profesionálnímu sportovnímu klubu lze předpokládat, že dochází k narušení soutěže, neboť na základě získaných prostředků může podporovaný klub získat lepší postavení oproti ostatním konkurentům. Přeshraniční význam podpory bývá dovozován v případě nejvyšších profesionálních lig, případně u některých nejvýznamnějších sportů, i u druhých nejvyšších soutěží (typicky v České republice druhá fotbalová liga a první hokejová liga). Veřejná podpora je obecně zakázána.

Přes výše uvedené však mohou být profesionální kluby podporovány z veřejných prostředků, pokud tato podpora bude minimálního rozsahu (zanedbatelného z pohledu evropského trhu), nebo bude spadat pod některou z blokových výjimek stanovených Komisí EU, případně pokud Komise rozhodne, že určitá veřejná podpora je slučitelná s evropským právem.

Podpora *de minimis*

Dle nařízení[1] Evropské komise není zakázána podpora, která je svým významem zanedbatelná, za takovou je označena podpora ve výši maximálně 200 000 EUR přidělená jednomu subjektu (podniku) v rámci období 3 let. Podpora *de minimis* není čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU ani

nařízením[2] Evropské komise v oblasti profesionálního sportu limitována účelem (podpora může být jak investičního, tak i provozního charakteru).

Ani u tohoto druhu veřejné podpory však nesmí instituce poskytující prostředky zapomenout na to, že i veřejná podpora de minimis musí být zaevidována a registrována do Centrálního registru podpory malého rozsahu[3].

Blokové výjimky

Nařízení Evropské komise č. 651/2014 (dále jen „Nařízení GBER“) stanoví, že veřejnou podporu nepředstavují subvence ve formě investiční nebo provozní podpory na sportovní infrastrukturu, a to konkrétně v čl. 55 Nařízení GBER - podpora na sportovní a multifunkční rekreační infrastrukturu.

V případě tzv. investiční podpory na sportovní infrastrukturu, jsou způsobilými náklady investice do hmotného a nehmotného majetku, přičemž výše podpory nesmí přesáhnout výši rozdílu mezi způsobilými náklady a provozním ziskem z investice. Ve znění nařízení Komise 2017/1084 ze dne 14. června 2017, které „novelizuje“ Nařízení GBER, platí, že maximální výše podpory nesmí přesáhnout 30 milionů EUR, nebo část celkových nákladů přesahující 50 milionů EUR na projekt.

V případě provozní podpory na sportovní infrastrukturu jsou způsobilými náklady provozní náklady na služby, které infrastruktura poskytuje. Mezi tyto náklady patří zejména náklady na materiál, služby, energie, nájemné, správní náklady atd. Z Nařízení GBER vyplývá, že výše takové podpory může být stanovena maximálně do výše provozní ztráty dané infrastrukturou[4], nebo v případě, že podpora nepřesáhne 1 mil. EUR, může být intenzita podpory stanovena na 80 % způsobilých nákladů[5]. Maximální výše podpory u provozních nákladů činí 2 miliony EUR (v tomto případě se novelizace Nařízení GBER limitu nedotkla).

Sportovní infrastrukturu v případě poskytování veřejné podpory dle blokové výjimky nesmí výhradně využívat jediný uživatel v oblasti profesionálního sportu. Jiní uživatelé v oblasti profesionálního nebo amatérského sportu musí ročně využívat danou sportovní infrastrukturu alespoň z 20 % její kapacity a přístup ke sportovní či multifunkční rekreační infrastruktuře musí být umožněn více uživatelům za transparentních a nediskriminačních podmínek.

V případě využití Nařízení GBER je potřeba dodržet všechna pravidla v něm stanovená. Podpora musí mít motivační účinek, musí být transparentní (a to jak ve smyslu jejího udělení, tak i jejího využití) a musí být dodržena pravidla pro kumulaci veřejných podpor.

Dále z Nařízení GBER vyplývá povinnost poskytovatele podpory zaslat oznamovací formulář prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže Komisi EU a zároveň poskytnutou podporu zveřejnit a informovat o ni veřejnost. V případě podpor přesahujících 500 000 EUR musí poskytovatel podpory navíc zaevidovat podporu do zvláštního systému Komise EU.

Výjimka dle čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy o fungování EU

Článek 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy o fungování EU stanoví, že za podpory slučitelné s vnitřním trhem mohou být považovány podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byly v rozporu se společným zájmem (EU). O této výjimce rozhoduje Komise EU, přičemž rozhodovací praxe[6] svědčí o tom, že právě podporování rozvoje sportovní infrastruktury (budování či rekonstrukce nových stadionů) je dle Komise EU slučitelnou podporou s vnitřním trhem EU.

Pokud proto budou obce či kraje plánovat výstavbu nových sportovišť, která budou využívána profesionálními sportovními kluby, právní úprava veřejné podpory takové investice nezakazuje, resp.

dokonce výslovně připouští a dovoluje. Jestliže taková veřejná podpora nespadá pod kategorii podpory de minimis, či pod blokovou výjimku, musí však být oznámena Komisi EU, která rozhoduje o jejím souladu s právem EU[7].

Důležité je upozornit, že v případě aplikace čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy o fungování EU (tzn. podpory slučitelné s vnitřním trhem) se jedná o rozhodnutí Komise EU pro konkrétní případ, kterým se Komise EU zabývala.

Rozsah veřejné podpory

Závěrem si dovoluujeme doplnit, že za (zakázanou) veřejnou podporu nelze považovat veškeré platby, které pocházejí z veřejného sektoru a směřují profesionálním sportovním klubům. Za podporu nejsou například považovány platby za poskytnuté protiplnění ze strany sportovních klubů, pokud jsou adekvátní (tržní). Z rozhodnutí Evropské komise[8] například vyplývá, že pokud je za poskytnuté finanční prostředky poskytována protihodnota prostřednictvím reklamy, nejedná se o veřejnou podporu. Cena hrazená tímto způsobem za propagaci ale musí být samozřejmě stanovena v tržní výši.

O veřejnou podporu obvykle nepůjde ani v případě financování a podporování mládežnického sportu. Taková podpora by ovšem měla prokazatelně směřovat na podporu mládeže a mělo by být zajištěno „nepřelévání“ daných prostředků na jiné činnosti profesionálního klubu, např. formou odděleného účetnictví.

Petr Rudolf,

Advokát

[Kruták & Partners, advokátní kancelář s.r.o.](#)

Revoluční 724/7
110 00, Praha 1

Tel.: +420 222 261 460

Email.: info@krutakpartners.cz

[1] Nařízení Komise (EU) č. 1407/2013 ze dne 18. prosince 2013 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu de minimis;

[2] Ibid;

[3] Viz ustanovení § 3a zákona č. [215/2004](#) Sb., o úpravě některých vztahů v oblasti veřejné podpory a o změně zákona o podpoře výzkumu a vývoje;

[4] Viz čl. 55 odst. 11 Nařízení GBER;

[5] Viz čl. 55 odst. 12 Nařízení GBER;

[6] Rozhodnutí komise EU ve věci veřejné podpory SA.31722 - Sport Associations and clubs ze dne 9. 11. 2011;

Rozhodnutí komise EU ve věci veřejné podpory SA.36105 - Chemnitzer Fc ze dne 2. 10. 2013;

Rozhodnutí komise EU ve věci veřejné podpory SA.35501 - Girondins de Bordeaux Lille OSC Olympique de Marseille OGC Nice Toulouse FC AS Saint-Étienne RC Lens PSG Olympique Lyonnais ze dne 18. 12. 2013;

Rozhodnutí komise EU ve věci veřejné podpory SA.46530 - Slovakia National Football Stadium ze dne 24. 5. 2017;

[7] Viz ustanovení § 4 zákona č. [215/2004](#) Sb.;

[8] Viz např. rozhodnutí sp. zn. N 555/2004 – Omniworld Almere;

© EPRAVO.CZ – Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Doručování soudních písemností ze zahraničí do ČR](#)
- [Návrh nového zákona o digitální ekonomice](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 30.: Jednání za s.r.o. – zápis jednatelského oprávnění do obchodního rejstříku](#)
- [Předběžné opatření a další instituty k ochraně věřitelů při přeměnách](#)
- [Promlčení zápůjčky bez určení splatnosti v judikatuře Nejvyššího soudu](#)
- [Rozvod s mezinárodním prvkem a související otázky péče o děti a výživného](#)
- [Příkaz a příkaz na místě v přestupkovém řízení vedeném orgány inspekce práce](#)
- [Letiště a letecké stavby](#)
- [Problematické aspekty změn v úpravě odpovědnosti za škodu způsobenou vadou výrobku](#)
- [Autonomní mobilita optikou české legislativy. Kdy se na silnicích dočkáme vozidel bez řidiče?](#)
- [Rodičovská odpovědnost po novele občanského zákoníku: Jak nové principy rovnosti, spolupráce a ochrany dítěte mění praxi soudů a rodin](#)